

PARLAMENT DE CATALUNYA

EL DIPUTAT PER LLEIDA

10-1-1929

Contes interessants

Valgués fill: com ja t'hem dit, la noia de garbíem té la culpa de no haver-te vingut a veure aquestes dones dies. Avui, he demanat a Sori - tot un catxe per a la tarda de diademes vinent, i confio fent-te-lo. Si no fos possible, formariem a telefonar. Si no s'hi veu res, és que vindrem a la tarda.

Si tens por de a mi quina els teus nervs. Però que no tens por a eliminar el veure alguns dels milers que has fet, al meu judici, i que no hi perdrem. Proposo afegir-los-hi. Penso que he suprimit qualsevol dels punts dels pensos, els que s'obren. Si la poesia no conté allò que els punts volen suggerir, hi sabem. Si ja hi és, també. Sol en algun que altre cas és l'art aquí profunde, que, repetit, fa religiosament el vers. També ho he repetat de comens. En fine còpia en paper de quartillas.

Aquests vers he rebut aquells autòlegs de versos catalans que tu tens, crec que en dipòsit de l'italiana. Sense la monotonia de la corda castellana, rarament trencada, se sabia, m'he trobat amb aquesta meravella de Alabaguire. Això sol dir que és poesia. La manera de dir una cosa que, per a aplicar-la, els filòsofs veuen tenen juges pàgines, dir quin és la missió d'aquells artat de gràcia que en s'hi moment poètic. Gràcia

lluna en poques paraules! Dijo a parlar, com seria
Maroquet. I, a més, probablement, és per la veritat.

El fet pare i sin de miracle. El bombardeig de
dissabte, dia 31, en sorprenentment en una reunió amb el
President, els consellers i altres significades persones, en una
casa a la Nostra de Catalunya. Petarem dues bombes que
destrossen els dos últims pisos de l'edifici, i d'altres pel
correr, a deu metres. Fets il·lustrats. Quina no ven
d'èmer les coses.

Com a sin freg, a sinar, una menyida forta al
Mogetic, i amb la Núria i amb la Xita, alternativa-
ment. Es un servei pels bipedats, molt aconegut
de peu i que simplifica el problema.

Ja veus que les coses non forcos niolament. Flouren
de fugir? Es probable. All i ja ho veu poca cosa com
jaic, si no for per fu, i per la separació, fat i no
fancis. Cap solució a fora, i novis mes probabilitats
molt aleatòries de no morir - se de gany, no un
sentiriu oclapant. Però pensant el que he dit, la
veritat, un can l'ànima els pens. que es complerxi
la llei!

Adem, fill certament, una cosa de les forta
flourent.